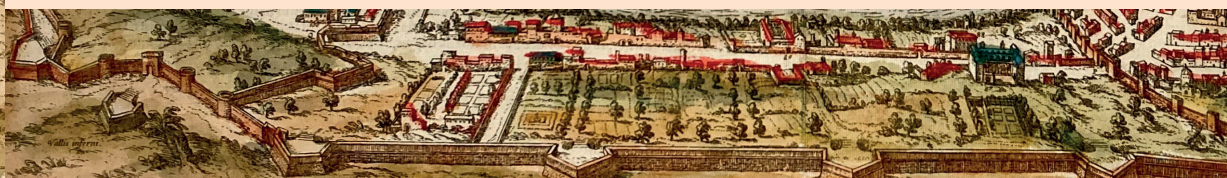

**„[...] Luciferis pats, per dangaus keliaudamas
skliautą, nebesuvaldęs žirgų, jau nusirito žemyn“,
arba**

apie paslaptį M. K. Sarbievijaus „Kelionė į Romą“ nuorašą

DR. ŽIVILĖ NEDZINSKAITĖ

(Lietuvių literatūros ir tautosakos instituto
Senosios literatūros skyriaus
vyresnioji mokslo darbuotoja)

2025 m. paskelbti Motiejaus Kazimiero Sarbievijaus ir Baroko literatūros metais, tad ir apie poetą, ir apie literatūrą šiomet buvo ir dar bus daug kalbama. Šiuo pranešimu taip pat jungiamės prie jubiliejinių metų minėjimo.

Sarbievijaus lyrikos tekstologinės medžiagos yra labai nedaug, nes bemaž nėra likę jo kūrinių autografų. Dauguma Sarbievijaus poezijos tekstų dažniausiai tiriama remiantis iki jo mirties 1640 m. pasirodžiusiais spaudiniais. Iš jų išsiskiria poezija, kurią Sarbievijus anonimiškai paskelbė iki 1625 m., kada Kelne jau jo vardu buvo išleistas pirmasis lyrikos tomelis, taip pat keli po Sarbievijaus mirties jo gerbėjų paskelbti kūriniai.

1622 m. rugpjūtį Sarbievijus iš Vilniaus išvyko į Romą tęsti teologijos studijų. Atvykęs į Amžinąjį miestą, jis parašė vienintelę savo elegiją, kuri paprastai vadinama „Kelione į Romą“. Šios nedidelės poemos, kurią sudaro 300 eilučių, istorija yra įdomi ir intriguojanti. Mes žinome ne tik jos genezę, bet galime šį tą pasakyti ir apie pačius rankraščius, kuriuose atsidadė kūrinio tekstas.

Sarbievijaus „Kelionė į Romą“ dar XVIII a. viduryje tris kartus buvo paskelbta iš trijų skirtingų rankraščių, kurie visi šiuo metu yra dingę. Pranešime bus pristatytas mįslingas ketvirtasis poemos nuorašas, kuris prieš beveik šimtą metų buvo atrastas pokario Vilniuje, bet netrukus devyniasdešimčiai metų dingo iš mokslininkų akiračio ir tik visai neseniai vėl išniro į dienos šviesą.

Seminara rengia
Lietuvių literatūros
ir tautosakos instituto
Senosios literatūros skyrius

Seminaras vyks per ZOOM platformą.
Prisijungimo duomenys skelbiami
LLTI interneto svetainėje:
<http://www.llti.lt/lt/renginiai/>

**LIETUVIŲ
LITERATŪROS
IR TAUTOSAKOS
INSTITUTAS**